

Omer Ć. IBRAHIMAGIĆ (Tuzla, 1968.) je ostavio svoje priče, pjesme i putopise u preko 60 bosanskohercegovačkih i inozemnih časopisa, listova i portala za kulturu / književnost.

Publicirao je knjige:

- «Boje Sunca» (proza, 2000.),
- «Ćilibar i perle» (poezija, 2007. i 2008.),
- «Obične riječi» (poezija, 2012.),
- «Vaša priča, naša knjiga (Zapis o zajedničkom odrastanju)» (proza, 2012.),
- «Poznavanje prirode i društva » (poezija, 2014.).

Koautor je prve knjige pjesama ljekara - liječnika u Bosni i Hercegovini «Šest bijelih mantila» (Tuzla, 2007.).

Antologiziran: «Antologija bošnjačke pripovijetke 1900. - 2003.» (Fojnica, 2004.) i «Zašto tone Venecija (Bošnjačko pjesništvo od 1990. do naših dana)» (Zagreb, 2012.).

Član je Društva pisaca BiH, P.E.N. Centra BiH i Društva pisaca Tuzlanskog kantona.

Nagrade: «Mak Dizdar» (za najbolju zbirku pjesama), te «Simha Kabiljo», «Dr Esad Sadiković», lista «Večernje novine» i udruženja «Mladi Muslimani» (za najbolje priče).

Ljekar / liječnik, radi u Klinici za neurologiju Univerzitet-skog kliničkog centra u Tuzli. Profesor je na Univerzitetu u Tuzli i doktor medicinskih nauka. Publicirao je oko 100 članaka naučnog i stručnog karaktera u medicinskim časopisima u Bosni i Hercegovini i inozemstvu. Autor / koautor je nekoliko knjiga i univerzitetskih udžbenika, nagrađivan za medicinsko pisanje. Oženjen je, otac kćerke i sina. Živi u rodnom gradu.

Pozivamo Vas da se sjetimo
lijepih trenutaka i doživimo nove čitajući
“DOBRE GODINE”

**MEĐUNARODNA GALERIJA PORTRETA
TUZLA**

29.6.2018. u 19.30 h (PETAK)

PREDSTAVLJAČI
MEHMED ĐEDOVIĆ
ALMIR ALIĆ

PRIJATELJI KNJIGE

“SARAJEVO OSIGURANJE” - FILIJALA TUZLA
POLIKLINIKA “SANASA” SARAJEVO
“SBERBANK” TUZLA
CAFFE “FRIENDS” TUZLA
“DAMFIS-ŠPED” TUZLA
GRAD TUZLA

... po našem sudu Ibrahimagić postiže najdojmljivije rezultate u izboru jezičnoga repertoara, odnosno leksičkih rješenja. Primjerice, iznimno vješto arhaizira govor svojih protagonista, dajući im drevnost i patinu iskustva i trajanja u vremenu. ... Ibrahimagić je ponudio svoj rezime vlastitoga jučerašnjega i današnjega svijeta: istodobno opor i klišeiziran, rezigniran i emocionalan, patetičan i sentimentaln, nimalo imun na meteže i iracionalnosti životnih egzistencijalija. Možda je time i pronašao svoju izgubljenu Atlantidu.
(Ervin JAHIĆ)